

בצבא הפולני

שירת דויד גוטליב אחר רי מילחמת העולם השנייה, שבה נלחם בנאצים בשורות הפרטיזנים הפולנים.

בקפריסין

במחנה המעצר, גוטליב אחרי המעפילים נלכדה בידי הבריטים. ישראל הגיע גוטליב הישר למלחמת העצמאות.

במלחמת העצמאות

בשורות צה"ל, נלחם גוטליב בחזית הדרום. הוא נפצע ברגלו במהלך הקרבות, אך מייד לאחר שוך הקרבות התנדב לצבא הקבע. כאשר פגש בריבקה, אף היא ניצלת שואה, נשא אותה לאשה ועדב את הצבא.

זיוף תעודות אחריות. התופעה תמורה ומסוכנת ומיוחדת במינה. לחשודים מחסן עם ציוד-חשמל גנוב, שיש לאתר. לפיכך הנני מבקש להוציא כנגד הנ"ל פקודת מעצר למשך 15 יום.
עורך-דין צבי לידסקי, שייצג את הר גוטליבים באותו דיון, סיפר כי לשולחיו יש הסברים לחשדות ולמקורות הציוד החשמלי שברשותם, שלטענתו אינו שונה מציוד הנמצא כמעט בכל בית בישראל. כל הפריטים שנמצאו אין בהם כדי להחרי

עים או חבריה. משום חשדות כבדים אלה הם ייעצרו.
דויד גוטליב ובנו הוחזרו לבית-המעצר באב-ר-כביר. "החומר הסודי" נגד דויד גוטליב, שכיום יש לו משמעות מיוחדת במינה. מצוי רק בתיקי המישטרה, ואולי בזיכרוננו של השופט פיאלקוב. דוברי מישטרת תל-אביב סירבו לפרט מה היו "החשדות הכבדים" נגד דויד גוטליב. שרנו סולל-בונה (11.5.80). במיפעל הבטחון של סולל-בונה לא הבינו מדוע נעדר

בבנו. יוסי נחקר מדי יום ביומו כחמש שעות על-ידי שימחי וקובל, שהקדישו את מלוא מירצם לחקירה זו.
מאוחר יותר טען דויד גוטליב, כי מעצרו שימש רק כדי ליצור לחץ על בנו. יוסי, כדי שפילל את ערן גרבי. גם לטיעון זה סירבו דוברי המישטרה להתייחס ב"גימוק". סובידיצה", אשר כפי שסתבר מאוחר יותר, היה נימוק מגוחך, בכל הקשור לדויד גוטליב.
יום שישי (16.5.80). שיבעת ימי

יום שני (19.5.80). דויד גוטליב החל מתאושש מעט. הוא החליט לרכוש טלוויזיה חדשה, תחת נו שהוחרמה על-ידי המישטרה. בשביל לשמח קצת את ברוך. באותם ימים, ימי מעצרו האחרונים של יוסי גוטליב, הופיעו שימחי וקובל פעמים מיספר בבית הגוטליבים. כשאינם חקירתו של יוסי.
החקירים לבית הוריו. הטלוויזיה החדשה

המישטרה עצרה את דויד גוטליב ואשתו כדי ללחוץ, לדבריהם,

על בנם העצור שיפיל את חברו - והאב התאבד נמחאה

ש"ד. טען הסניגור, וביקש לשחרר את לקוחותיו לאלתר.
בשלב זה שלף מפקח שימחי את שפן "המידע הסודי", שאותו הציג בפני השופט. השופט עמיקם פיאלקוב עיין בחומר הר סווי, והחליט להיענות לבקשת המישטרה. הוא הורה לעצור את יוסי גוטליב ל-15 יום, ואת אביו, דויד, לשיבעה ימים.
דויד גוטליב האזין ברוב-קשב לדיברי השופט. שקרא את הצו: "בשל הדברים שנמצאו בחזקת החשודים לא הייתי מצווה על מעצרו. אבל באי-כוח המישטרה הראה לי חומר סודי, המטיל על השניים חשדות כבדים מאוד-מאוד, שהם ראשי רשת פושי-

דויד גוטליב מהעבודה. זה לא קרה במשך 30 שנות עבודתו. "זה היה מאוד מוזר", מספר מיכאל וריאס, מנהל המיפעל, "כי הכרנו את דויד בתור נהג חרוץ. הוא מחזיק אצלנו בשיא של 112 הובלות ב-חודש, תמיד עשה הכי הרבה שעות נוסף פות, ובכלל, עוד לא פגשתי נהג כל כך מיקצועי ואחראי. רק אחרי כמה ימים אישתו צילצלה הודיעה שהוא חולה, אבל אני לא הייתי שקט".
בתא-המעצר באב-ר-כביר, לאחר שהופרד מבנו, טעם גוטליב בשלישית את מרירות הסורגים. הוא כמעט ולא נחקר באותו שבוע. משום שהחקירה התמקדה דווקא

מעצרו של דויד גוטליב הסתיימו. כאשר חזר לביתו, שקע גוטליב במרה שחורה. "הוא פשוט דעך לי מול העיניים", סיפרה אישתו. "הוא ישב כל הזמן בבית ולא דיבר מילה, היה מבוהל לגמרי ובלילות היה מתעורר בכבי".
"את יודעת מה עבר עלי כבר בחיים", אמר דויד גוטליב לאישתו באחד הרגעים שבהם יצא משתיקתו הארוכה. "אבל הש" פלה כזו כמו שעברתי באב-ר-כביר אי אפשר לתאר. אין השפלה גרועה יותר מאשר להכניס בן אדם לאב-ר-כביר. אם חלילה יקחו אותך לשם, אני לא יודע מה אעשה".

לא נעלמה מעיניהם של שימחי וקובל. "מאיפה הטלוויזיה?" התעניין שימחי. "הנה, תבדוק", הגיש לו דויד גוטליב את מיסמכי הקניה בידיים רועדות. "הכל חוקי, בחייך, עובד אותנו". מסך 22 אינץש, הפגין שימחי מומחיותו. "יותר טוב ממה שיש לי בבית".
ביקור זה, כקודמיו, לוהה בחיפוש. שימחי וקובל התעניינו בעיקר בכל הפץ שבקצהו מצוי תקע. הם לא מצאו, באף אחד מר החיפושים, את האקדת, שאותו קיבל דויד גוטליב מסולל-בונה ושהיה ברשותו כחוק. הם לא הצליחו גם למצוא את מחסני (המשך בעמוד 74)

בקבע

שירת גוטליב כמכונאי רכב. הוא היה בעל חוש טכני מעולה והתגבר על כל בעייה מכנית בקלות.

בסולל-בונה

החזיק גוטליב כשיא של שעות נוספות, כנהג. הוא אף פטס לא נעדר מהעבודה.

עם האשה

ועם בנו המפגר, ברוך, אותו נהג גוטליב לקחת בכל הדמנות במשאתו לנסיעותיו. כאשר הגיע לביתו ומצא שאשתו נעצרה שנית ובנו נעלם, עשה את הצעד הנואש.